## MOCIÓ DE LA CUP ARENYS EN DEFENSA DEL DRET A L'HABITATGE.

L'habitatge constitueix uns dels elements essencials per garantir una vida digna i desenvolupar un projecte de vida amb estabilitat. L'article 47 de la Constitució espanyola estableix el dret a gaudir d'un habitatge digne i adequat i encomana als poders públics promoure les condicions necessàries per fer efectiu aquest dret.

A Catalunya i al conjunt de l'Estat, l'accés a un habitatge assequible s'ha convertit, però, en una de les principals preocupacions socials. L'augment del cost de l'habitatge, especialment del lloguer, dificulta l'emancipació de les persones joves, condiciona les decisions familiars i laborals i pot acabar provocant l'expulsió de persones dels municipis on han desenvolupat el seu projecte de vida.

A Arenys de Mar aquesta realitat també és present, segons dades de l'INCASÒL el lloguer mitjà contractual a la comarca del Maresme és de 887 euros mensuals durant el primer trimestre del 2026.

Aquestes dades han de ser interpretades en un context en què els ingressos de moltes llars no han evolucionat al mateix ritme que el cost de l'habitatge. Per això, garantir l'accés a un habitatge assequible requereix una actuació coordinada de totes les administracions i un conjunt de polítiques que actuïn tant sobre l'oferta d'habitatge com sobre les condicions d'accés i permanència.

Un altre element que també està condicionant el mercat residencial a Catalunya i arreu de l'estat és la diversificació d'usos de l'habitatge i en aquest sentit és necessari legislar per restringir al màxim els habitatges d'ús turístic. A Arenys de Mar un 2,7 del parc d'habitatge està destinat a l'ús turístic. Estem parlant, doncs, d'un total de 224 habitatges que podrien incrementar l'oferta de lloguer al municipi.

Tot plegat posa de manifest que la política d'habitatge necessita una mirada transversal: més habitatge assequible, millor protecció de les persones llogateres, més capacitat de mediació i prevenció dels desnonaments, regulació dels diferents usos residencials i turístics i una coordinació efectiva entre administracions.

En aquest context, el cas de Maricarmen, una dona gran que va afrontar un procés de desnonament de l'habitatge on havia viscut durant dècades, ha generat una àmplia mobilització social i ha contribuït a situar novament al centre del debat la necessitat de reforçar la protecció de les persones davant la pèrdua d'habitatge. El suïcidi d'Olga Matute, veïna de l'Hospitalet de Llobregat, el 7 de setembre de 2026, poc després de ser desnonada de l'habitatge on havia viscut durant més de vint anys, ha posat al centre del debat català, les conseqüències de la pèrdua de l'habitatge i la necessitat de protegir les persones en situació de vulnerabilitat. El seu cas juntament amb un altre encara més recent al mateix municipi, el d'en Javier, sabater de 60 anys reclamen una resposta institucional que prioritzi l'aturada de desnonaments i garanteixi alternatives habitacionals dignes i estables.

Només a la ciutat de Barcelona van registrar 124 ideacions de suïcidi entre les famílies en risc de desnonament l'any passat.

El Sindicat de Llogateres i el moviment per l'habitatge en general han articulat al voltant d'aquest cas la proposta coneguda com a Decret Maricamen, que plantejava cinc línies d'actuació: reforçar la protecció davant els desnonaments, regular els lloguers de temporada i d'habitacions per evitar-ne usos fraudulents, limitar l'increment dels lloguers, establir pròrrogues efectives i garantir una estabilitat més elevada dels contractes.

El Govern de l'Estat ha aprovat els dies 29 de setembre dos reials decrets llei que incorporen diverses d'aquestes mesures. Per una banda, el Reial decret llei 26/2026 que estableix, entre altres mesures, mecanismes extraordinaris de protecció davant determinats desnonaments de persones vulnerables sense alternativa habitacional, mesures de pròrroga dels contractes i una limitació extraordinària de les actualitzacions de renda fins al 31 de desembre de 2027. Per l'altra, el Reial decret llei 27/2026 reforça, per la seva banda, l'estabilitat dels contractes d'habitatge habitual, establint un règim de pròrrogues successives una vegada transcorreguts els terminis mínims de durada previstos legalment.

Aquestes mesures constitueixen un pas en la protecció de les persones llogateres, però el debat sobre l'habitatge continuarà requerint actuacions sostingudes i coordinades de totes les administracions.

L'Ajuntament d'Arenys de Mar considera, per tant, que és necessari reconèixer el paper que han tingut els sindicats de llogateres i tots els moviments socials que lluiten en la defensa dels drets de les persones que viuen de lloguer.

Durant els darrers anys, el sindicalisme de llogateres ha contribuït a donar visibilitat a problemes que sovint es vivien de manera individual (increments de renda, finalitzacions de contracte, dificultats per recuperar fiances, problemes de manteniment o processos de desnonament) i a convertir-los en una qüestió de debat públic i institucional.

Per tal de donar resposta a aquesta situació, el Parlament de Catalunya ha de disposar de totes les competències legislatives en matèria d'habitatge, amb els recursos necessaris perquè les institucions catalanes puguin desplegar una política integral d'acord amb les necessitats del país.

Per aquests motius aquesta moció vol contribuir a construir un acord de poble al voltant del dret a l'habitatge tot posant el focus a assolir a mitjà termini els objectius de: augmentar el parc d'habitatge assequible, garantir l'estabilitat residencial, prevenir la pèrdua de l'habitatge, millorar la informació i l'acompanyament a les persones llogateres i coordinar millor les polítiques públiques.

Per tot el que s'ha exposat es proposa al ple de l'Ajuntament d'Arenys de Mar l'adopció dels següents acords:

1. Mostrar el compromís de l'Ajuntament d'Arenys de Mar amb el dret a l'habitatge digne, assequible i estable i situar la garantia de l'accés i la permanència a l'habitatge com una prioritat de les polítiques públiques municipals.

2. Reconèixer la tasca del Sindicat de Llogateres i el moviment per l'habitatge i les entitats socials i veïnals i valorar la seva contribució en situar la qüestió de l'accés a l'habitatge al centre del debat públic.

3. Instar al Govern de l'Estat i el Congrés dels diputats a garantir que el desplegament legislatiu en matèria d'habitatge prioritzi:

    a) L'aturada dels desnonaments de persones i llars en situació de vulnerabilitat residencial.
    b) L'establiment de contractes de lloguer indefinits per a l'habitatge habitual amb garanties de permanència i estabilitat per a les persones llogateres.
    c) La regulació efectiva dels lloguers de temporades i d'habitacions, evitant-ne l'ús fraudulent per eludir les normes de protecció i contenció dels lloguers.
    d) La reducció i limitació dels preus del lloguer, amb topalls efectius que impedeixin increments abusius tant en les renovacions com en els nous contractes
    e) L'ampliació del parc d'habitatge assequible i de titularitat pública, i garantint que els habitatges protegits mantinguin aquesta qualificació de manera permanent i cedint els pisos de la SAREB al parc públic d'habitatge.
    f) La prohibició de les operacions de compravenda especulativa d'habitatges i le smesures necessaries per evitar l'acumulació d'habitatges amb finalitats especulatives per part de bancs, fons d'inversió i grans tenidors.

4. Instar al Govern de la Generalitat de Catalunya a dur a terme polítiques de regulació del mercat del lloguer, ampliació del parc públic i protecció de les persones en situació de vulnerabilitat residencial, garantint els recursos necessaris perquè aquestes polítiques es puguin aplicar efectivament als municipis.

a) Estudiar l'extensió de la declaració de zones de mercat residencial tensionat a altres municipis, promovent els canvis normatius necessaris per garantir la contenció dels lloguers a tots els municipis i evitar exclusions o discontinuïtats que deixin les persones llogateres sense protecció.
b) Establir una reserva mínima del 50% d'habitatge protegit en sol consolidat en les noves construccions residencials i les actuacions de gran rehabilitació amb la possibilitat d'elevar-ne el percentatge en els àmbits amb més necessitat d'habitatge assequible, promovent els canvis normatius necessaris.
c) La limitació del nombre d'habitatges d'ús turístic de cara al futur, mitjançant topalls i restriccions a les noves autoritzacions i renovacions, especialment als municipis amb més pressió turística i residencial.
d) El desplegament efectiu dels instruments d'inspecció previstos en la normativa d'habitatge, dotant els territoris i els municipis d'inspectors, recursos i capacitat sancionadora suficients per garantir-ne el compliment.
e) La inspecció de les pràctiques de les immobiliàries i els intermediaris amb especial atenció al cobrament d'honoraris i taxes il·legals, les pràctiques abusives i les discriminacions racistes o per raó de gènere i l'aplicació de les sancions corresponents.

f) El desplegament efectiu de les lleis contra la compra especulativa.

5. Reclamar que el Parlament de Catalunya disposi de totes les competències legislatives en matèria d'habitatge, inclosa la regulació dels arrendaments, i instar el Govern de l'Estat i les Corts generals a impulsar els traspassos i les modificacions normatives necessàries per fer-ho efectiu.

6. Establir mecanismes municipals de prevenció dels desnonaments i de mediació entre propietaris i llogaters amb especial atenció a les situacions de vulnerabilitat residencial.

7. Traslladar aquests acords al Govern de la Generalitat de Catalunya, al Parlament de Catalunya, al Govern de l'Estat, al Congrés dels Diputats i al Sindicat de Llogateres.